

ψυχῆς μετάνοια κρίνεται. Καὶ γὰρ οἱ Νινευῖται οὐ πολλῶν ἔδεήθησαν ἡμερῶν, ὥστε ἐξαλεῖψαι τὴν ἀμαρτίαν ἔκεινην, ἀλλ' ἵσχυσε βραχύς τις ἡμέρας καιρὸς ἅπασαν ἀφανίσαι τὴν ἀνομίαν αὐτῶν· καὶ δὲ ληστῆς δὲ οὐκ ἐν χρόνῳ μακρῷ τὴν εἰς 65 τὸν παράδεισον εἰσόδον ἤνυσσεν, ἀλλ' ὅσην ἂν τις ἀναλώσειεν ὅραν ῥῆμα φθεγγόμενος ἐν, ἐν τοσαύτῃ ῥοπῇ τὰ ἐν παντὶ τῷ βίῳ ἡμαρτημένα ἀπολυσάμενος καὶ πρὸ τῶν ἀποστόλων τὸ τῆς εὔδοκιμήσεως βραβεῖον ἐλάμβανεν. Ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς μάρτυρας, οὐκ ἐν πολλοῖς ἔτεσιν, ἀλλ' ἐν ἡμέραις ὀλίγαις, 70 πολλάκις δὲ καὶ ἐν μιᾷ μόνῃ τοὺς λαμπροὺς ἐπιτιθεμένους στεφάνους.

7. Ὡστε προθυμίας ἡμῖν χρεία πανταχοῦ καὶ πολλῆς προαιρέσεως· κανὸν οὕτω τὸ συνειδός παρασκευάσωμεν, ὥστε μετὰ τοσαύτης σφοδρότητος καὶ τὴν προτέραν μισήσαι κακίαν, καὶ τὴν ἐναντίαν ἐλέσθαι ὁδόν, μεθ' ὅσης δὲ θεδος βού-
5 λεται καὶ ἀπαιτεῖ, οὐδὲν ἀπὸ τῶν χρόνων ἔλαττον ἔξομεν· πολλοὶ γοῦν ἔσχατοι γενόμενοι τοὺς πρώτους οὕτως ὑπερη-
κόντισαν. Οὐδὲ γὰρ τὸ πεσεῖν χαλεπόν, ἀλλὰ τὸ πεσόντα
κεῖσθαι καὶ μὴ ἀνίστασθαι, ἀλλ' ἐθελοκακοῦντα καὶ βλα-
κεύοντα τοῖς τῆς ἀπογνώσεως λόγοις τὴν τῆς προαιρέσεως
10 ἀποκρύπτειν ἀσθένειαν. Πρὸς οὓς καὶ δὲ προφήτης διαπυρού-
μενος ἔλεγεν· «Μή δὲ πίπτων οὐκ ἀνίσταται, ἢ δὲ ἀποστρέφων
οὐκ ἐπιστρέφει;» Εἰ δέ τινας τῶν μετὰ τὸ πιστεύσαι πάλιν
ἔκπεσόντων ζητοίης παρ' ἡμῶν, καὶ ταῦτα μὲν ὑπὲρ τούτων